

standset, og derefter forelægger Direktøren Sagen med alle foreliggende Oplysninger til Afgørelse efter de for de paagældende Fag gældende Regler for Behandling af faglig Strid, og Arbejdsanvisningen fortsættes altsaa ikke, før den fagretslige Afgørelse af Sagen foreligger.

I Lovforslagets § 20 vil man endvidere finde, hvorledes Arbejdsdirektøren og de paagældende Organisationer vil have at forholde sig overfor en foreliggende Arbejdsvægring eller Arbejdsudelukkelse af kollektiv Art, medens disse Forhandlinger af fagretlig Karakter staaar paa. Saafremt de vedkommende Organisationer ikke ønsker en fagretslig Afgørelse, indberetter Direktøren Sagen, i Overensstemmelse med det Forbud, som Paragraffen indeholder, og som ogsaa hidtil har været gældende, imod, at der udbetales Understøttelse til Medlemmer, som vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde. Og for saa vidt Sagen ikke fagretslig er afgjort inden 3 Ugers Forløb, efter at der er tilgaaet Arbejdsdirektøren Meddelelse om, at Sagen er optaget til fagretslig Afgørelse, vil Direktøren have at træffe yderligere Bestemmelse om, hvorvidt Understøttelse vil kunne udbetales til saadanne Kredse af Arbejdere, som maa siges at berøres af den foreliggende Standsning. Disse Bestemmelser har som sagt været gældende, saa længe Loven af 1918 var gældende, og jeg tror, at de ubetinget vil være at foretrække fremfor de senere indførte Bestemmelser. Jeg har derfor optaget dem i Hovedsagen saaledes, som jeg her har skildret det, i Lovforslagets §§ 7 og 20.

Det andet Afsnit af Lovforslaget omhandler de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser. Jeg maa straks meddele, at Bestemmelserne i den hidtil gældende Arbejdsløsheds-kasselovs § 2 ikke er medtaget. Det var Bestemmelser, som aabnede Mulighed for, at der kunde dannes Arbejdsløsheds-kasser indenfor Foreninger af Personer, der ikke kunde betegnes som Lønarbejdere, men dog havde Interesse i at forsikre sig mod Arbejdsløshed. Denne Bestemmelse har hidtil ikke været benyttet, og de Forsøg, der er gjort paa at benytte den, f. Eks. fra Fiskernes Side, mislykkedes, fordi det ikke har været muligt at finde en rimelig forsikringsmæssig Ordning. Jeg har endvidere foreslaaet, at København fremtidig sidestilles med en Landsdel ved Oprettelse af fagligt begrænsede Arbejdsløsheds-kasser. Jeg har derved imødekommet Ønsker, som er fremsat fra forskellige Sider,

under Hensyn til Rigtigheden af Paastanden om, at Forholdene her i København indenfor forskellige Fag er saa forskellige fra Forholdene udenfor København, at en faglig Sammenslutning af Arbejdsløsheds-kasser alene omfattende København i visse Tilfælde maa skønnes at være rimelig. Men paa den anden Side skal jeg erkende, at der naturligvis kan være Fag, hvis Udøvere findes i saa stort Tal indenfor Storbørens Grænser, at Antallet af dem, som vilde kunne slutte sig sammen i fagligt begrænsede Arbejdsløsheds-kasser udenfor København, maaske vil blive for ringe. Jeg henstiller derfor denne Sag til yderligere Overvejelse i et Udvalg, hvor faglig Indsigt paa saa mange Omraader sikkert vil blive repræsenteret.

Tidligere indeholdt Arbejdsløsheds-kasseloven en Bestemmelse om, at det i Vedtægterne for en Arbejdsløsheds-kasse kan fastsættes, at Bestyrelsen har Ret til at udelukke Personer, som ikke kan anses for at være arbejdssøgende eller stødse eller jævnlig er arbejdsløse paa Grund af deres Forhold paa Arbejdspladsen. I Lovforslagets § 13 i de tilsvarende Bestemmelser foreslaas det nu, at Ordet „kan“ skal erstattes med Ordet „skal“, saaledes at Vedtægterne fremtidig skal indeholde en saadan Bestemmelse, og Kassernes Bestyrelse fremtidig skal handle derefter.

Tidligere var Forholdet med Hensyn til Medlemsbidrag til Arbejdsløsheds-kasserne dette, at de skulde være tilstrækkelige til, at Kasserne deraf i Forbindelse med Tilskuddet fra Stat og Kommune kunde yde den vedtægtsmæssige Understøttelse. Nu kræves det, at disse Medlemsbidrag desuden skal kunne slaa til til Tilvejebringelse af passende Reserver og til Indskud i den Arbejdsløshedsfond, som skal tilvejebringes til Imødegaelse af ekstraordinær Arbejdsløshed. Endvidere findes der i § 16 Forslag om Ændringer i Bestemmelserne angaaende Kommunernes Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne. Pligt til at yde et saadant Tilskud har Kommunen hidtil kun haft, naar Arbejdsløsheds-kassen havde oprettet en Krisefond. Denne Pligt for Kommunerne til at give Tilskud er nu gældende i alle Tilfælde, men Tilskuddet skal i Fremtiden beregnes paa et andet Grundlag, end Tilfældet hidtil har været. Hidtil beregnedes Tilskuddet efter Antallet af i Kommunen bosiddende nydende Arbejdsløsheds-kassemedlemmer den 31. Marts, og Kommunen skulde i Tilskud yde $\frac{1}{3}$ af de af disse Medlemmer indbetalte Kontingenter til Arbejdsløsheds-kasserne. Dette foreslaas nu erstattet med, at Kom-